

یک پیشنهاد «کاری» به آقای رئیس‌جمهور

حمید رشیدی؛ آنچه که در این مدت چندان موردتوجه دولت قرار نگرفته، ضرورت اصلاح قانون کار و تأمین اجتماعی است. این بخش دقیقاً آنجایی است که نفس کارفرما را می‌برد و اگر نگوییم که امکان اشتغال‌رایی را وی سلب می‌کند، می‌توانیم بگوییم که قانون موجود کار، مسیر اشتغال‌رایی را پرسنگلاخ‌تر و بسی مشکل‌تر می‌کند. به همین دلیل است که ضرورت اصلاح این قانون سال‌هاست که به‌عنوان مطالبه کارآفرینان و کارفرمایان مطرح بوده و تا مراحل نهایی نیز پیش رفته، اما هیچ‌گاه به مرحله نهایی نرسیده است… قانون کار، قانون تأمین اجتماعی و روابط کار نیاز به اصلاح و بازنگری جدی دارند. کارفرمایان به‌طور طبیعی نباید از استانداردهایی مانند اضافه‌کار، تعطیلات سالانه و مرخصی عدول کنند. اکثر کارفرمایان ایران نیز درباره اینکه استانداردهای جهانی در مورد کارگران اعمال نشود توافق نظر داشته و با آن موافق هستند. منتها نکته اصلی اینجاست که هزینه‌های تأمین اجتماعی باید از طریق هزینه‌های عمومی تأمین شوند نه‌اینکه مشمول هزینه سربار بنگاه‌های اقتصادی شوند. لازم است برای کارفرمایان مشقوق‌های مختلفی در نظر گرفته شود تا به‌دنبال ایجاد کار در مناطق کم‌برخوردار کشور باشند. یکی از بهترین تشویق‌های کارفرمایان، تأمین هزینه ۲۳ درصدی بیمه تأمین اجتماعی توسط دولت به‌جای کارفرمایان است. در شرایط فعلی باید ضوابط و مقررات برای مهیاشدن زمینه پیشرفت در عرصه سرمایه‌گذاری اصلاح شود.

ایران

جای خالی تصمیم‌گیری استراتژیک در منطقه

حسین واله، ایران و دیگر قدرت‌های منطقه باید تصمیم‌های استراتژیک بگیرند. بازبینی راه طی شده نشان خواهد داد سیاست گسترش نفوذ در منطقه و پیرکردن خلا قدرت ناشی از بازگشت آمریکا به سیاست انزوا به بهای تضعیف رقیبان سنتی، هزینه‌ای بسیار بیشتر از برآورد اولیه داشته است. این تلاش درتجربا به سمت وضعیتی می‌رود بسیار بدتر از شکست در برابر رقیب منطقه‌ای و نشانه‌هایی از این خطر هم‌اکنون دیده می‌شود. اگر نتیجه عملی بازی جاری، تبدیل خاورمیانه به میدان زورآزمایی قلدرهای فرامنطقه‌ای و در نتیجه مهار اوضاع از دست بازیگران منطقه‌ای خارج شود، بازنده اصلی اطراف منطقه‌ای خواهند بود. تجربه دو قرن اخیر نشان می‌دهد جهان صنعتی نه از تلاش برای مهار منابع انرژی دست خواهد کشید و نه در رقابت داخلی خود پیشیزی برای منافع صاحبان اصلی این منابع ارزش قائل خواهد شد. زاویه‌گرفتن عربستان با غرب، درگیری ترکیه به نایب از تاتو، تبدیل سوریه به پادگان کشورهای چندملیتی خودسر، کشت و کشتار در یمن و مصر و لیبی، جنگ داخلی مسخره در عراق (چه قومی و چه طایفه‌ای) و صادرات آذم‌کش به بلاد مغرب هیچ منفعتی را برای هیچ‌یک از دولت‌های طبیعی خاورمیانه تأمین نمی‌کند و درنهایت برای همه آنها خسارت بیشتر به‌بار می‌آورد. اگر برای داشته‌های طبیعی و خداداد خود اهمیت قائلیم، باید تا دیر نشده به تعاملی منطقه‌ای برسیم که زمام امور منطقه را به دست دولت‌های منطقه بازگرداند و در نتیجه، نقش قدرت‌های فرامنطقه‌ای را محدود کند؛ هرچند نیازمند تصمیمات سخت و دردآور باشد.

اظهارات جالب یک دلوایس

● طرفداران دولت پیش باید شجاعت آن را داشته باشند که از اقدامات آن دولت دفاع کنند، نه اینکه بگویند مشکلات را به گذشته ربط ندهید. از سوی دیگر چگونه می‌گویید که مشکلات را نباید به گذشته ربط داد، درحالی‌که بیشتر ساختارهای تولید و نظام اداری در دوره دوستان این آقا تخریب شده و دولت جدید هنوز پس از دو سال نتوانسته مشکل تحریم را حل کند و معلوم هم نیست تا چند سال دیگر بتوانند به نقطه آغاز یعنی سال ۱۳۸۴ برسد و بالاخره اینکه این اعتراض از هر کس پذیرفتنی باشد از طرفداران دولت پیش، پذیرفتنی نیست. شما می‌توانید با دلیل و شواهد نشان دهید مشکلات موجود ربطی به دولت پیش ندارد، نه اینکه به‌طور کلی بگویید گذشته را فراموش کنیم. یکی از اهداف دولت اخیرا در مناظره‌ای در دانشگاه صنعتی شریف: «به اعتقاد شما آقای جلیلی انشا می‌نوشت؟ قطعاً انشانوشتن بهتر از دیکته‌نوشتن است. اگر معتقدید عملکرد این تیم هسته‌ای ریزنظر رهبری است، پس عملکرد آقای جلیلی و دوستانشان نیز ریزنظر رهبری بوده است.» این استدلال علیه گوینده است. مخالفان آقای جلیلی مجال طرح مخالفت نداشتند، ولی اگر مخالفتی هم داشتند و می‌توانستند بگویند به همین دلیل که در هر حال وی ریزنظر نظام کار می‌کرده، مخالفت را به حد دشمنی نمی‌رساندند، درحالی‌که دوستان دلوایس آن را و شخص خودش نیز مخالف با دولت جدید را آن در قضیه برجام به نهایت رساندند، به‌طوری‌که در همین جملات نیز از کلمه دیکته استفاده کرده است. ظاهراً گوینده متوجه نیست که اگر این دیکته است، به قول خودش، دیکته‌ای نیست که دولت نوشته باشد و به کلیت ساختار برمی‌گردد.

نگاهی به ترکیب جنسیتی در جنبش دانشجویی ایران

سیمای زنی دردور دست

آرزو فرشید

۸۱ سال از تأسیس دانشگاه تهران گذشته است؛ شکل‌های دانشجویی مختلفی با رویکردها و مطالبات متفاوت شکل گرفته‌اند و در برخی از رویدادهای سیاسی تاریخ معاصر هم اثرگذار بوده‌اند. در همه این سال‌ها فعالیت‌های دانشجویی در چارچوب این تشک‌ل‌ها و آنچه بعدها از آن تحت عنوان «جنبش دانشجویی» نام برده شد، با نگاهی فراجنسیتی موردبحث و بررسی قرار گرفته است.

بر اساس خوانش مسلط، هدف جنبش دانشجویی عمل جمعی، اختیاری و جهت‌دار دانشجویان برای ایجاد تغییر و تحول سیاسی – اجتماعی یا کوشش جمعی دانشجویان برای پیشبرد یا مقاومت در برابر دگرگونی اجتماعی در جامعه‌ای که خود جزئی از آن هستند، به شمار می‌رود. بر اساس این خوانش، حرف از زن‌بودن یا مردبودن دانشجو به میان نمی‌آید و جنبش دانشجویی پیکره‌ای واحد و فراجنسیتی تلقی می‌شود.
باین‌حال نگاهی گذرا به ترکیب جنسیتی تشک‌ل‌های دانشجویی بی‌نمر نیست زیرا نشان می‌دهد که با وجود گسترش فعالیت‌های مدنی جامعه زنان و با وجود افزایش سهم زنان از صندلی‌های دانشگاه‌های سراسر کشور، شاهد حضور پررنگ دختران در این حوزه نیستیم. این مسئله زمانی قابل‌تأمل‌تر می‌شود که توجه داشته باشیم حضور و فعالیت در این چارچوب با موانع قانونی، اجتماعی و فرهنگی برای زنان سخت نشده است و از سوی دیگر می‌تواند مقدمه خوبی برای ورود به فعالیت‌های حزبی و مشارکت سیاسی باشد. نگاهی به آمار و ارقام و بررسی روند افزایشی سهم زنان از آموزش عالی در کنار ثابت و اندک‌ماندن سهم آنان از تشک‌ل‌های دانشجویی، تلنگری است به جامعه زنان تا دریابند که از پتانسیل‌های موجود برای شروع حرکت‌های اجتماعی و سیاسی غفلت کرده‌اند.

از جنبش دانشجویی به‌عنوان پتانسیلی برای نقش‌آفرینی بیشتر زنان در فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی نام می‌بریم زیرا از همان وقتی که ایجاد شد تاکنون، همیشه نقش مؤثری در رویدادهای سیاسی کشور داشته است. این نقش برجسته تا جایی بوده

است که ۱۶ آذر سال ۱۳۳۲ را می‌توان نقطه‌عطفی در فعالیت‌های سیاسی جوانان کشور به شمار آورد. گرچه نخستین دانشگاه ایران، سال ۱۳۱۳ تا به‌عنوان سال تأسیس بر پیشانی خود دارد اما فعالیت‌های دانشجویی را – البته از منظر کمیت و کیفیت مشارکت زنان در آن – می‌توان در سه دوره ۱۳۳۲ تا ۱۳۴۷، ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۵ و از ۱۳۷۴ تاکنون بررسی کرد و برای درک بهتر نسبت جنسیتی و میزان مشارکت زنان در فعالیت‌های هر یک از این دوره‌ها باید به آمار دانشجویان آن دوره و سهم زنان نیز توجه داشت.

جای‌خالی زنان

موج اول در فعالیت‌های سیاسی دانشجویان ایران از سالال ۱۳۳۵ آغاز شد. همان زمانی که حزب توده اگرچه دچار انتشاب‌هایی شده بود اما در دانشگاه تهران همچنان قدرتمند بود. سازمان جوانان آن به‌عنوان اتحادیه دانشجویی حامی اصلی حزب توده در ایران شناخته می‌شد و برای اعتراض به اعلام ممنوعیت فعالیت سیاسی در دانشگاه‌ها، اعتراضی را در دانشگاه تهران سامان داد که می‌توان آن را نخستین اعتصاب دانشجویی کارآمد تا آن زمان دانست. حزب توده بعد از این اعتصاب دانشجویی، اعلام کرد که بیش از نیمی از دانشجویان حاضر در اعتصاب، عضو یا هوادار حزب آنها بوده‌اند. در این مقطع، سهم زنان از این تشک‌ل و اعتصابی که صورت گرفت، بسیار اندک بوده است، به قدری که نام هیچ زنی را در میان اعضای سازمان جوانان توده یا حتی انجمن جوانان دموکراتیک ایران که بعداً با فشارهای حکومت پهلوی ایجاد شد، نمی‌بینیم.از آنجایی که اصلی‌ترین فعالیت‌های سیاسی جوانان و دانشجویان کشور در این سال‌ها در چارچوب فکری و سازمانی توده بوده است، می‌توان وجود سازمان زنان این حزب- با عنوان تشک‌ل‌ات دموکراتیک زنان- را یکی از عواملی دانست که زنان برای فعالیت‌های خود از ظرفیت تشک‌ل دانشجویی وقت استفاده نکردند. موضوع دیگری که نمی‌توان از کنار آن به‌سادگی گذشت این است که بر اساس آمار و ارقام موجود درخصوص وضعیت سواد زنان، در سال ۱۳۳۵–۱۰ سال بعد از شروع کار سازمان جوانان توده – تنها هشت درصد از کل جمعیت زنان شش‌ساله و بالاتر کشور باسواد بوده‌اند. حال اگر در نظر داشته باشیم‌که حتماً بخش خیلی کوچکی از این هشت درصد توانسته بودند دانشجوی شوند، به نظر منطقی می‌رسد که در ابتدای شروع

سیاست نیمه‌دیگر

دانشجویان حاضر را تشک‌یل می‌دادند و پس از آن نیز پایه‌پای هم‌دانشگاهی‌های پسر خود در عرصه‌های مختلف تلاش کردند، اما این روبه ادامه نیافت.

عقب‌گرد

در این بررسی نمی‌توان تحولات کمی و کیفی آموزش عالی در ایران را طی سالیان گذشته نادیده گرفت. توسعه سطح عمومی سواد و تحصیلات متوسطه و افزایش ظرفیت دانشگاه‌ها، حضور زنان را در دانشگاه‌ها بین سال‌های ۱۳۳۵ تا ۱۳۵۵ افزایش داد، به گونه‌ای که در سال ۵۵ از هر صد‌هزار نفر جمعیت ۲۰ تا ۲۹ ساله کشور، ۹۳۸ نفر زن در حال تحصیل در مقاطع عالی بودند.

به‌رحال این مبارزات و فعالیت‌های سیاسی در موج اول با تشک‌یل انجمن جوانان دموکراتیک و سپس سازمان دانشجویان دانشگاه تهران که با اتحادیه‌های بین‌المللی دانشجویان در برآگ پیوند داشت، ادامه پیدا کرد.

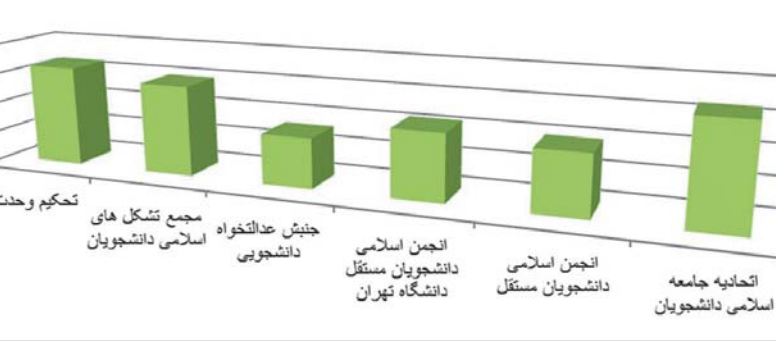
گسترش نقش زنان

موج دوم از جنبش دانشجویی کشورمان را باید در سال‌های ۱۳۴۷ تا ۱۳۵۵ تعریف کرد. در این دوره که دهه پایانی حکومت پهلوی را شامل می‌شود، شاهد افزایش حضور زنان در دانشگاه‌ها و به‌تبع آن فعالیت‌های سیاسی آنها بوده‌ایم. حضور زنان در مبارزات سیاسی منتهی به انقلاب اسلامی و دهه اول انقلاب- رویدادهایی مانند تسخیر سفارت آمریکا- به‌خوبی این تغییر و تحول در بستر سیاسی و اجتماعی کشور را نشان می‌دهد. با این حال کاهش تعداد دانشجویان زن بعد از انقلاب فرهنگی سبب شد که جامعه زنان این مسیر را با همان سرعت اولیه طی نکنند و در این راه با فراز و فرودهایی مواجه شوند.

موج اول از جنبش دانشجویی با تفکرات و نفوذ اندیشه‌های چپ همراه بود، اما در ادامه جریان‌های دانشجویی با‌گرایش اسلامی گوی سبقت را از چپ‌گرایان ربودند و این فصل از فعالیت‌های دانشجویی با سردماری اشخاصی همچون مهندس مهدی بازرگان، دکتر یدالله سبحانی و آیت‌الله سیدمحمود طالقانی آغاز شد. آنها اندیشه‌های سیاسی مبتنی بر اسلام را وارد دانشگاه کردند و نه‌ای‌تا انجمن‌های اسلامی در دانشگاه‌ها شکل گرفت. البته در این مقطع جریان‌های سیاسی دیگری نظیر جبهه ملی و نهضت مقاومت ملی- در سالال ۳۶ و ۳۷- نیز شکل گرفت و از آنجا که گروه‌های معتقد به مشی مسلحانه اغلب از درون دانشگاه‌ها عضوگیری می‌کردند دانشگاه میدانی برای تبدیل دانشجو به چریک شد، چریک‌هایی که در میان آنان دختران- البته به تعدادی کمتر

نسبت به پسران – نیز دیده می‌شدند. یکی از اثرگذارترین چهره‌های این دوران در دانشگاه، دکتر علی شریعتی بود و دقیقاً در همین بستر فکری، دفتر تحکیم وحدت، توانست جای خود را در میان جنبش دانشجویی باز کند و تا سال‌ها پس از آن به وسیله چهره‌هایی که خود را شاگردان شریعتی می‌دانستند، دست به اقداماتی همچون تسخیر سفارت آمریکا بزند. این مهم‌ترین دستاورد جنبش دانشجویی بود که در دهه ۷۰ موجب ایجاد انشعاب و از دست‌رفتن نقش رهبری دفتر تحکیم وحدت در جنبش دانشجویی شد؛ همان زمانی که برخی از اعضا به انتقاد یا تیری‌چستن از مسئله تسخیر سفارت پرداختند. با این حال دفتر تحکیم توانست با بهره‌گیری از موقعیت و اعتباری که اشغال لانه جاسوسی برایش فراهم کرد‌بود، نفوذ نسبتاً خوبی در نهادهای انقلابی پیدا کرد و همه توان خود را به کار گرفت تا ضمن حفظ انقلاب در جهت توسعه کشور و رفع عقب‌ماندگی‌ها حرکت کند. زنان در این مقطع زمانی بیشترین و قابل توجه‌ترین سهم را از فعالیت‌های سیاسی و اجتماعی داشتند. در جریان تسخیر سفارت حدود ۲۰ درصد از

درصد زنان در شورای مرکزی تشک‌ل های دانشجویی

عکس مهدی جنسیتی

زنان در دانشگاه و بیرون از آن بررسی علل و عوامل این مسئله را ضروری می‌کند؛ زیرا تنها با پرداختن به این موضوع است که مشخص می‌شود سهم زنان در جنبش دانشجویی ایران به خاطر بی‌میلی خودشان اندک مانده یا اینکه مطالبات ملی و فرا جنسیتی مسبب بوده است؟

فضای سیاسی کشور

موج سوم از جنبش دانشجویی نیز در گستره سال‌های بعد از ۱۳۷۴ تعریف می‌شود. کمی قبل از آن و بعد از آنکه جنگ هشت‌ساله با عراق تمام شد، دولت «سازندگی» روی کار آمد. فضای سیاسی کشور با سال‌های قبل از آن فرقی کرده بود و فعالیت‌های سیاسی دانشجویان نیز متأثر از همین فضا بود. انتقاد از دولت ساده نبود و با واکنش‌هایی همراه می‌شد بنابراین کار برای تشک‌ل‌های دانشجویی سخت‌تر از قبل شده بود. در چنین فضایی، کمتر جایی برای رشد فعالیت سیاسی آن هم در چارچوب دانشگاه باقی نمی‌ماند. در این فضا هم مثل همیشه کار و فعالیت سیاسی برای زنان با هزینه‌های بیشتری همراه بود بنابراین محافظه‌کاری‌ها و عافیت‌طلبی‌های مصر در میان دختران دانشجو سبب شد نقش زنان در جنبش دانشجویی افزوده نشود، اما سال پایانی دولت شکل دیگری به خود گرفت. از آنجا که

سال انتخابات ریاست‌جمهوری بود، فضای دانشگاه‌ها از قبل بازتر شد. چهره‌هایی مانند، سعید جباریان، عباس عبدی، موسوی خوئینی‌ها و... اجازه حضور در دانشگاه‌ها عافیت‌طلبی‌های مصر در میان دختران دانشجو سبب شد نقش زنان در جنبش دانشجویی افزوده نشود، اما سال پایانی دولت شکل دیگری به خود گرفت. از آنجا که سال انتخابات ریاست‌جمهوری بود، فضای دانشگاه‌ها از قبل بازتر شد. چهره‌هایی مانند، سعید جباریان، عباس عبدی، موسوی خوئینی‌ها و... اجازه حضور در دانشگاه‌ها پیدا کرده بودند و تشک‌ل‌های دانشجویی به نقد دولت می‌پرداختند. به این ترتیب زمینه‌های شکل‌گیری دوم خرداد فراهم شد و عصر دولت اصلاحات رسید. در این مقطع تحولات تازه‌ای در فرایند جنبش دانشجویی ایجاد شد و انجمن‌های اسلامی عضو دفتر تحکیم وحدت با تغییر رویه‌ای آشکار در فعالیت‌های دانشجویی مواجه شدند و رویکرد متفاوتی را در جریان دانشجویی کشور به نمایش گذاشتند. جریان دانشجویی و دفتر تحکیم وحدت دیگر به دنبال آرمان‌خواهی‌های گذشته نبود و زمینه‌ساز ورود دانشجویان به فعالیت‌های حزبی و سیاسی جدی‌تر شده بود. این دوره را می‌توان مقطع اوج‌گرفتن فعالیت‌های دانشجویی در سال‌های اخیر دانست، فعالیت‌هایی که با همان رویکرد فراجنسیتی دنبال می‌شد. زنان بیشتری به دانشگاه رفته بودند و با بازشدن فضای سیاسی کشور در قالب تشک‌ل‌های دانشجویی فعالیت می‌کردند، اما سهم آنها از شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت به‌عنوان مهم‌ترین تشک‌ل سیاسی- دانشجویی سراسر کشور یا حتی نسبت آنها به مردان عضو تشک‌ل از سال‌های قبل از آن به قدری فراتر نرفت که بتواند فصل تازه‌ای در مشارکت سیاسی زنان باشد. از نیمه دهه ۸۰ و روی‌کارآمدن احمدی‌نژاد نیز شاهد بودیم که فضای فعالیت‌های سیاسی در دانشگاه و بیرون دانشگاه نسبت به دوران اصلاحات محدودتر شد. باین‌حال جنبش دانشجویی با رویکردی میانه نسبت به دوران اصلاحات و دوران سازندگی به مسیر خود ادامه داد. در دولت‌های نهم و دهم فاصله فعالیت‌های سیاسی در چارچوب تشک‌ل‌های دانشجویی با فعالیت احزاب و گروه‌های سیاسی بیشتر شد؛ به عبارت دیگر از رونق تشک‌ل‌های دانشجویی سیاسی‌تر کاسته شد و تشک‌ل‌هایی مانند بسیج دانشجویی قوت بیشتری گرفت. این تغییر و تحولات نیز در میزان مشارکت زنان در فعالیت‌های دانشجویی تغییر چندانی ایجاد نکرده است. بسیج دانشجویی به‌عنوان فعال‌ترین و پرقدرت‌ترین تشک‌ل دانشجویی اصولگرای موجود که به‌طور معمول با موانعی در مسیر فعالیت‌های خود مواجه نمی‌شود در همه دانشگاه‌های کشور واحدهای خوارهان فعال دارد.

اکنون در دو سال گذشته و با روی‌کارآمدن دولت اعتدال‌گرای روحانی شاهد توجه ویژه دولت به دانشگاه هستیم. اگرچه در همین دو سال چندین و چند سخنرانی در دانشگاه‌های کشور لغو شده یا با حاشیه‌های بسیار همراه بوده است، اما بازهم می‌توان گفت فضای فعالیت‌های سیاسی در چارچوب تشک‌ل‌های دانشجویی بیش از هشت سال قبل از آن مهیاست. به همین دلیل انتظار می‌رود جامعه زنان نیز از این وضعیت بهره‌بربرد و تلاش کند با افزایش نقش و سهم خود در جریان‌های دانشجویی، مسیری را برای ورود به عرصه سیاست انتخاب کند که به فعالیت‌های حزبی منتهی شود، چرا که بیشتر فعالان سیاسی اعم از مرد و زن در جامعه کنونی ما به ضعف در تحزب و فعالیت سیاسی با‌قاعدہ اذعان می‌کنند، بنابراین خوب است که افزایش مشارکت سیاسی زنان از همین ابتدای کار، مسیر صحیح‌تر و هموارتر را برگزیند.

آینه دیروز

۹سال پیش درچین روزی

- حسن روحانی؛ با شیوه گذشته پرونده به شورای امنیت نمی‌رفت
- جان بولتون استعفا کرد
- مصطفی هاشمی طبا؛ هیچ برنامه‌ای در سازمان تربیت‌بدنی نداریم
- (دبیرکل اعتمادملی): از انتخابات خبرگان غفلت نکنید
- در ریسک‌پذیری تجاری؛ ایران، ۲۱ پله سقوط کرد
- درخواست خاتمی از مردم؛ اگر اکثریت مردم سیل آسا وارد انتخابات ۲۴ آذر شوند، کاملاً مشخص است که نتیجه چه خواهد شد
- فهرست اصولگرایان بدون حامیان دولت
- هشدار عماد افروغ درباره دخالت دولت در انتخابات
- فعالان ملی- مذهبی؛ به نامزدهایی که مخالف آزادی، عدالت و توسعه هستند رأی ندهید

ایران

- وزیر امور اقتصاد و دارایی؛ ایران در معاملات ارزی به‌جای دلار آمریکا از یورو استفاده خواهد کرد
- رئیس‌جمهوری؛ خود را نماینده معلولان در هیات دولت می‌دانم
- پس از کناره‌گیری رامسفلد، بولتون هم رفت
- احمدی‌نژاد پیروزی هوگو- چاوز به ریاست‌جمهوری ونزوئلا را تبریک گفت
- سفارهرندی؛ نشریات زرد دون شان جامعه اخلاقی عمل نکنند
- حدادعادل؛ هیات نظارت و اجرایی سیاسی برخورد نکنند
- تولید انبوه مدرن‌ترین راکت‌انداز در ایران
- دستگیری ۸۷ نفر تروریست در آذربایجان‌غربی

عراق

- رهبر معظم انقلاب در دیدار با رئیس‌جمهور گامبیا؛ مسلمانان مشکلات جهان اسلام را خود حل کنند
- جعل نام خلیج فارس در قلب پاریس؛ مسئولان موزه لوور بازیچه شیوخ عرب شدند
- در صورت تصویب طرح تجسیم انتخابات در مجلس؛ دولت احمدی‌نژاد سه‌ساله می‌شود
- مبارزه با ماهواره ادامه دارد؛ هلیکوپتر وجود دیش‌ها را گزارش می‌کند
- حق‌شناس؛ عضو فراکسیون اقلیت مجلس؛ برنامه انتخاباتی صداوسیما بیشتر شبیه یک طنز سیاسی است
- محسن رضایی؛ جدایی اصولگرایان از محافظه‌کاران یک ضرورت است
- ارژنیس دولت اصلاحات؛ ائتلاف بزرگ‌ترین دستاورد امروز جریان اصلاحات است
- سختگوی وزارت خارجه؛ خرسندی ایران از نتایج انتخابات ریاست‌جمهوری ونزوئلا
- عبدالعزیز حکیم با پوش دیدار کرد

لبنان

- رهبر معظم انقلاب در دیدار با رئیس‌جمهور گامبیا؛ ایستادگی بر مبنای اسلام، مانع از جولان قدرت‌های استکباری می‌شود
- شکستی دیگر برای آمریکا؛ انتخاب دوباره چاوز به ریاست جمهوری
- در آستانه سقوط دولت لبنان، سینیوره به کلوله متوسل شد؛ حزب‌الله؛ مقابله‌به‌مثل نمی‌کنیم
- جان بولتون هم به مقامات برکنار‌شده آمریکا پیوست
- عضو هیات‌رئیس‌ه مجلس شورای اسلامی؛ نامزدهای شورها باید وجهه اجرایی داشته باشند
- هواداران دولت لبنان یک جوان طرفدار حزب‌الله را به شهادت رساندند و ۱۶ نفر دیگر را زخمی کردند
- درخواست سازمان بازرسی کل کشور از مردم؛ تخلفات انتخاباتی را اطلاع دهید

اسرائیل

- احمدی‌نژاد در دیدار با رئیس‌جمهور گامبیا؛ ما در کنار دولت و ملت گامبیا خواهیم بود
- دبیرکل سازمان ملل؛ اوضاع کنونی عراق بدتر از زمان صدام است
- وزیر امور اقتصادی و دارایی؛ ۹ میلیون نفر در ایران بیمه نیستند
- جلسه سه وزیر برای حل مشکل مسکن اجاره‌ای به جمع‌بندی نرسید
- تمدن، نماینده مجلس؛ فاش کرد: روابط ناسالم و پشت‌پرده واردات گوشی تلفن همراه
- چمران؛ فهرست اصولگرایان قطعاً حامی دولت است
- سختگوی وزارت خارجه؛ نتایج انتخابات ونزوئلا موجب خرسندی ملت و دولت ایران شد

اطلاعات

- رئیس‌جمهوری؛ دستگاه‌ها باید بهترین خدمات را به زائران خانه خدا ارائه دهند
- اعتراض ایران به اقدام جسارت‌آمیز موزه لوور
- رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام؛ اتحاد جهان اسلام برای تأمین امنیت منطقه ضروری است
- رئیس مجلس؛ صیانت از آرای مردم مهم‌ترین مرحله انتخابات است